

Refleksjonsbrev for Snøfallet – Januar 2024

I høst hadde vi besøk av Kari Carlsen, tidligere leder av Reggio Emilia nettverket i Norge, samt professor i forming, design, kunst og håndverk ved universitetet i Sørøst-Norge. Der reflekterte vi over hvordan vi organiserer prosjektet vårt, og i hvilken grad barna får muligheten til å gå i dybden i sin egen utforskning. Vi opplever at barna ikke alltid får tiden til å skape en naturlig progresjon og utvikling i sin undring. Vi har gjennom høsten vært opptatt av at alle skal få delta, og alle skal få oppleve det samme. Vi har dermed måtte stille oss spørsmålet; I hvilken grad har vi fokusert på ulikhet som verdi? Og må *alle* gjøre det samme? Fokuset fra oss voksne kan ofte lande på at alle skal ha gjennomført en aktivitet, enn at de har fått muligheten til å oppleve en økt eller et material flere ganger. Ofte ser vi at det kan gå flere uker mellom steg en og steg to i en utforskning, og det derfor kan være enda vanskeligere for barna å skape sammenhenger og forståelse for det vi holder på med. I de yngstes verden er ofte gjentakelser en viktig del av deres forståelse av verden. Det å oppleve noe flere ganger, og dermed kunne bygge på erfaringer og undringer fra gang til gang er en stor del av det å oppdage noe nytt – og å skape mening i det vi holder på med. Fremover ønsker vi heller å holde på gruppene over en lengre periode hvor utforskningsprosessen vil være i større fokus. En samme gruppe vil kunne møte samme materiale flere ganger gjennom uken og vi vil hele veien bygge øktene videre på hvilke spor og undringer vi oppdager i gruppen.

Vi har også måtte reflektere over hva vi ønsker å gjøre med prosjektet videre – skal vi fortsette med sanser? Gjøre noe helt annet? Vi opplever at barna fortsatt har en stor interesse for det sanselige, og har et stort fokus på sine egne sanser i møte med et materiale. De ber ofte de rundt seg om å først lukte, så kjenne for så å smake på enten gjenstanden de har funnet, eller før vi går i gang med gruppeoppgaver. Vi ser at barna blir mer og mer bevisste over det sanselige, og hvordan det påvirker deres møte med verden. En lukt kan få oss til å føle noe spesielt, eller det å kjenne på noe mykt kontra hardt kan også ha en påvirkning på hvordan vi leker eller samhandler med materialene rundt oss. De forteller oss at en lukt kan gjøre de glade, men at også en lukt kan være sur eller ubehagelig

og da forteller de oss at de ikke blir glade. Samtidig ser vi at barna er glad i å være små forskere, de undrer seg over stort og smått på avdelingen. Vi ønsker derfor å gå mer i dybden på forskerrollen fremover, men bruke sanser som et verktøy inn i deres utforskning.

Januar har jo som kjent vært en veldig kald måned, med dessverre mye innetid. Vi opplever at barna synes dette er rart, og snakker mye om snøen og undrer seg mye over den. Vi har derfor hatt et ekstra fokus på snø som et sanselig materiale denne måneden. Vi har tatt med mye snø inn hvor vi har forsket på kulde vs. varme, flytende vs. den kramme snøen. Barna har vist mye undring rundt at snøen smelter i møte med vann, og lurer fælt på hva som skjer med snøen når den blir våt. Hvorfor smelter snøen? hva er det som gjør at snøen smelter? Barna har testet ut ulike hypoteser gjennom utforskningen og har landet på at vann er det mest effektive for å få smeltet snøen. De henter bøtter, spader, siler og kopper for å teste ut hva som får snøen til å smelte raskest. I møte med silen oppdaget barna at vannet rant ned og lagde ulike hull i snøen. «hull, det er hull» ropte de, og puttet fingeren ned i hvert hull for å være helt sikker på at det stemte. De gjentar sine prosesser gang på gang og finner nye undringer og hypoteser de må utforske.

Vi har også forsket mye på kaldt vs. varmt. Vi har fylt kar med kaldt vann, varmt vann og snø og latt barna ha hendene i hvert sitt kar for å kjenne på forskjellen. Et barn oppdaget raskt at det varme vannet var mer behagelig enn det andre, og satte seg med engang oppi karet for å leke videre med vannet. Etter hvert som leken med snøen utvikler seg ser vi at undringene over hvorfor snøen

smelter til vann fortsatt er en fasinasjon. Vi har derfor forsøkt å fylle kopper og flasker med den smeltede snøen for å se om det ble til snø igjen når vi satt flaskene ut i kulda. Til barnas overraskelse ble det til is og ikke snø når vi hentet det inn igjen! Barna forklarer og skaper egne fortellinger om hvorfor det blir som det blir. De ler når de forteller at vannet ikke ble til snø, men til is! Det var som om snøen og vannet bare tullet med oss hele veien.

I tillegg til utforskningen av de ulike materialene ser vi barna har en stor interesse for rolleleken og har snevret rolleleken mye inn mot det å gå på jobb. De pakker vesker, koffertene og poser fulle med mat og ulike lekematerialer før de reiser videre på jobb. Vi ser ofte at barna har mange klare tanker i forberedelsene til å reise på jobb, men når de først kommer til jobben sin opplever vi en usikkerhet hvor de rett og slett ikke helt vet hva de skal gjøre. Vi ønsker derfor å se på hvordan vi kan tilrettelegge miljøet i større grad til å inkludere ulike yrker slik at de kan ha en rollelek rundt disse. Vi snakker mye om hva mammaer og pappaer gjør på jobben. I forberedelsene til karnevalet ønsker vi derfor å bruke yrker som en inngang til kostymene vi skal lage. Dette for å få et dypdykk i noen av yrkene som finnes der ute, og et innblikk hva de voksne gjør når de er på jobb. Vi gleder oss til å se hvordan prosessen blir fremover, og hvilke yrker vi kommer innpå!

Viktige datoer fremover:

6. februar - samefolkets dag. Vi markerer med fellessamling og ulike aktiviteter i barnehagen!

Uke 8 + 9 – utviklingssamtaler for de som ønsker dette. Vi henger opp liste i garderoben med påmelding.